

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 37

BEOGRAD, 12. SEPTEMBAR 1936.

GODINA VIII

Sadržaj:

Прва хрватска творница уља д. д., Загреб
 Београдска текстилна индустрија а. д., Београд
 Великокикиндска централна штедионица д. д., Велика Кикинда

ПРВА ХРВАТСКА ТВОРНИЦА УЉА Д. Д., ЗАГРЕБ

Питање повећања културе уљарица код нас већ је неколико година на дневном реду. Упркос сразмерно врло повољном рентабилитету културе појединих уљарица, конзервативност нашега сељака била је толика, да смо морали увозити знатне количине разних врста. Меродавни кругови желе битно повишење ове културе. Не само до висине домаће потрошње, него и за извоз. У том циљу је већ концем 1931 године установљен и један фонд за унапређивање културе уљаних биљака, а у 1932 образован је и нарочити саветодавни одбор. Ова акција је добила извесан нови потстрек и од трговачког уговора са Немачком, у коме се предвиђа могућност извоза знатних количина уљарица. Настојања меродавних иду сада за тим, да се обезбеде такве цене које ће уверити сељака да му је рентабилније гајити уљарице него се искључиво посветити култури житарица. У вези с тим израђен је у Министарству пољопривреде, почетком 1935 године, пројект уредбе о оснивању принудног уљарског савеза, у коме би били обавезно учлањени произвођачи и прерађивачи уљаног семена, у циљу организовања производње и утврђивања откупних цена. Тај пројект није усвојен, али је већ прошле године уведена делимична забрана увоза уљаног семена, а на извесне уљарице повећане су царине. То је унело извесну несигурност и у пословање наших фабрика уља.

И прво полгође 1936 године прошло је у знаку разних мера, које су меродавни фактори предузимали у циљу повећања ове културе. Тако је по иницијативи Министарства пољопривреде у мају о. г. поново дошло до састанка са прерађивачима уљаног семена, на коме су утврђене откупне цене за овогодишњи принос уљарица. Како се овај споразум показао као недовољан, донета је 15 јуна 1936 године Уредба о снабдевању индустрије семенског уља уљаним семеном. Уредбом су утврђене откупне цене, регулисан је начин откупа (посредством Призада) и увоза и евентуалног извоза, а основан је и нарочити уљарско-семенски фонд. Међутим, као што смо већ констатовали у чланку „Анархија на тржишту уљарица“ (бр. 25 од 20 јуна 1936) ни тиме још није дефинитивно регулисана производња уљарица код нас нити су створени потребни предуслови који би требали да потстакну сељака на већу производњу.

Мора се ипак признати да досадашња настојања у том погледу нису остала сасвим без успеха. Ево неколико података, састављених на основу извештаја Народне банке, који нам то потврђују.

Година	Засејане површине			Увоз	
	репице	лана	мака	уљаних плодова и семена	
	у хиљадама хектара			хиљаде тона	милиони динара
1929	озими усеви			24,21	116,97
1930				20,90	100,23
1931	5,00	6,40	6,60	15,81	66,18
1932	3,50	6,08	5,45	25,16	61,16
1933	8,98	6,45	6,36	20,69	54,46
1934	13,44	6,56	8,20	13,18	39,38
1935	22,92	7,33	8,81	20,33	60,39

Нарочито пада у очи велико повећање површина засејаних уљаном репицом. Крајем 1935 имали смо 22,92 хиљаде хектара према само 3,5 хиљаде хектара у 1932 години. Повећане су и површине засејане ланом, маком и другим уљаним биљкама, али у знатно слабијој мери. Иначе, о неком снажнијем развоју производње уљарица код нас не може се још говорити, тако да је и наш увоз уљаних плодова и семена још увек знатан. Прошле године увезли смо 20,33 хиљаде тона у вредности од 60 милиона динара према 24,21 хиљаде тона у вредности од 117 милиона динара у 1929 години.

О приликама у току прошле године Управа Прве хрватске творнице уља вели у свом пословном извештају, поред осталог, и следеће: „Домаћа жетва репице дала је прилично повољне резултате, док је сунцокрет подбадио, тако да смо могли да купимо само минималну количину. Ни бундевске коштице нису дале очекивани резултат. Култура соје, изгледа, не конвенира нашим приликама, тако да је резултат жетве био такође минималан.“ Прва хрватска творница набавила је у прошлој кампањи у земљи око 750 вагона репице, 270 вагона бундевских коштица, минималну количину сунцокрета и око 40 вагона соје. Осим тога увезла је из Бугарске око 240 вагона сунцокрета.

У погледу продаје уља није било знатнијих промена у односу на претходну годину. Продаја уљаних погачица у земљи била је нешто боља, али је отежавање извоза погачица, нарочито у другој половини 1935 године, неповољно утицало на нашу целокупну индустрију уља. Иначе у погледу пласирања споредних производа тенденција је била уопште депресивна, нарочито на средњо-европским тржиштима, тако да је и Прва хрватска творница уља била приморана да извезе извесне количине у Енглеску и да плати веће транспортне трошкове.

Као што је нашим читаоцима већ познато, Прва хрватска творница уља је наше највеће предузеће у тој привредној грани. Њени биланси за четири последње године пружају следећу слику:

Рачун изравњања

Активa	1932	1933	1934	1935
	у хиљадама динара			
Непокретности	3.652	3.652	3.532	3.489
Стројеви и трачнице	2.357	2.357	2.592	2.460
Творнички уређај	98	88	163	223
Залихе робе и сировина	6.369	7.482	12.203	16.580
Хартије од вредности	100	137	97	135
Благајна	71	144	52	163
Пасива				
Главница	2.750	2.750	8.250	8.250
Резервни фонд	565	610	660	710
Фонд амортиз. стројева	1.367	1.445	1.545	1.645
Салдо повер. и дужника	5.044	5.947	5.195	9.386
Акцепти	2.500	1.950	1.500	1.500
Транзиторне ставке	51	603	506	622
Добитак	370	555	983	937
Збир биланса	12.647	13.860	18.639	23.050

Збир биланса у 1933 био је 13,86 милиона динара. Крајем 1934 порастао је на 18,64 милиона, у вези са порастом залихе сировина и повишењем главнице са 2,75 на 8,25 милиона динара. Крајем 1935 збир биланса износи 23,05 милиона и већи је за 4,4 милиона динара него у 1934. Ако најпре разгледамо пасиву, видимо да је ово поновно повећање збира биланса првенствено проузроковано повишењем позиције „салдо поверилаца и дужника“ (у пасиви) са 5,19 милиона у 1934 на 9,38 милиона у 1935 години. Фонд амортизације је такође за 100 хиљада већи и износи 1,64 милиона.

Иако повериоци и дужници нису исказани засебно, него се објављује само њихов салдо, који је и прошле године био у пасиви, ипак се може рећи да је однос између сопствених и туђих средстава врло повољан. Наиме, сопствена средства урачунавши и фонд амортизације износе 10,6 милиона динара и покривају потпуно не само све инвестиције него и знатан део обртног капитала.

Код инвестиција нема већ неколико година готово никаквих промена. Фабрика је потпуно изграђена, а снабдевена је најмодернијим машинама, тако да знатније нове инвестиције и не могу доћи у обзир, нарочито с обзиром на то да се још не може рачунати са знатнијим порастом потрошње. Укупне инвестиције износе 6,17 милиона. Од тога отпада 3,49 милиона на непокретности, 2,46 милиона на стројеве и трачнице и 223 хиљаде на творнички уређај. У активи имамо само још једну важнију позицију, и то „залихе робе и сировине“. Крајем 1935 оне су биле 16,58 милиона према 12,2 милиона у 1934, односно 6 до 7 милиона динара у току неколико претходних година. Велико повећање залиха потиче отуда, што се потребе на уљарицама данас подмирују већином у земљи, док су раније сировине у знатно већој мери увожене, а повлачене су само мање партије стране робе, јер је и плаћање мањих износа страним девизама било ипак знатно лакше него кад се ради о милионским износивама. Фабрика је данас приморана да држи велике залихе, нарочито сировина, јер одмах после жетве мора да откупи целу количину коју треба да преради. Иначе, док није било девизних тешкоћа, Творница уља повлачила је читаве терете уљарица из прекоморских земаља (на пр. соју непосредно из Манџурије.) Тако су залихе крајем 1928 или 1929 износиле скоро 22 милиона, за око 5 милиона више него у 1935 години.

Бруто приход у 1935 износи 5,27 милиона. Трошкови су 1,42 милиона, плате 973 хиљаде, камата 792 хиљаде,

а порез 647 хиљада динара. За отписе употребљено је 330 хиљада, а за осигурање 254 хиљаде. Чиста добит је нешто мања него у 1934. Она износи 853 хиљаде, а са преносом неподељене добити из претходне године — 937 хиљада. Чиста добит је овако подељена: на име 8% дивиденде 660 хиљада, тантијеме 90 хиљада, резервном и амортизационом фонду по 50 хиљада динара, а остатак од 87 хиљада пренет је на нови рачун.

BEOGRADSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA A. D., BEOGRAD

Beogradska tekstilna industrija a. d. osnovana je početkom 1924 godine. U stvari, ovo preduzeće je mnogo starije, ali je pre toga bilo vođeno pod firmom Milan Ječmenica i Komp. 1924 godine preuzeto je od strane Jugoslovenskih tekstilnih tvornica Mautner a. d. Zagreb, i tom prilikom je pretvoreno u akcionarsko društvo sa glavnicom od 6 miliona dinara. 1925 godine glavnica je povišena na 10 miliona. Fabrika je postepeno modernizirana i proširena, tako da je bila jedna od najvećih fabrika ne samo kod nas, već i na čitavom Balkanskom poluostrvu. Pa ipak, kroz čitav niz godina rezultat poslovanja nije bio povoljan, tako da se do sada ni dividenda nije nikada mogla deliti. Tome je u prvom redu kriva industrijska politika Beogradske opštine. Umesto da je industriji davala bar iste povlastice koje je ova uživala u drugim našim privrednim centrima, Opština je svojim trošarinama i ostalim nametima upravo ometala industrijski razvitak prestonice.

To je jedan od razloga zbog koga je 1930 godine i Mautnerov koncern bio doneo odluku da otuđi ovo beogradsko preduzeće i da svoj posao koncentriše u fabrikama u Preboldu i Litiji u Slovenačkoj. Dotični paket akcija prodat je iste godine »Jugočeškoj« iz Kranja. Ova poslednja imala je velik broj mušterija u Beogradu, Vojvodini, Srbiji, Bosni i Hercegovini i Južnoj Srbiji. Čak je i izvozila u Grčku, Rumuniju i Bugarsku. Da uštedi na transportnim troškovima i da svoju proizvodnju nesmetano prilagodi naročitim potrebama na istoku i jugu države, bila joj je potrebna nova fabrika, koja bi ovome teritoriju bila bliža od Kranja, koji je na primer od Skoplja udaljen 1000 km. Zbog opšte privredne krize poslovanje Beogradske tekstilne industrije postajalo je sve više pasivno, pa je kroz neko vreme i rad bio prekinut. Međutim u 1931/32 izvršena je s potpunim uspehom reorganizacija preduzeća, tako da su posle toga i rezultati poslovanja bili sve povoljniji. Ako ne nađu nepredviđene teškoće, kroz godinu ili dve biće nadoknađeni i raniji gubici.

Preduzeće se rasprostire preko vrlo velikog kompleksa zemljišta, ima predionicu pamuka sa radionicama za mešanje i sortiranje sirovina, belionicu, farbarnicu i štampariju, moderno uređenu tkaonicu i češljaonicu, kompletni uređaj za tkanje svile itd. Još pre nekoliko godina bilo je uposlano oko 1500 radnika, koji su radili na oko 800 razboja sa 9000 vretena. Proizvode se prvenstveno artikli za potrebu širokih narodnih slojeva, kao materijal za radničku odeću, zefir, porhet, srpsko platno, polusvilene tkanine za ženske haljine, pamučna čebad itd. Fabrika je s tim proizvodima vrlo dobro uvedena na domaćim tržištima i uspela je da potisne stranu, nemačku i čehoslovačku robu. Beogradska tekstilna industrija ima sanitetsko odeljenje za proizvodnju vate, hidrofilne gaze i zavoja. Dnevni kapacitet proizvodnje iznosi za vatu oko 2000 kg, a za gazu oko 10 hiljada metara, tako da je ovo preduzeće u stanju da podmiri sve državne potrebe kao i privatnu potrošnju. Bez naročitih teškoća kapacitet se može utrostručiti, tako da bi fabrika i u slučaju rata mogla da podmiri sve naše potrebe. Treba napomenuti da se kao sirovina upotrebljava domaći pamuk iz Južne Srbije.

Glavne bilansne pozicije Beogradske tekstilne industrije a. d. za nekoliko poslednjih godina ovako izgledaju:

Račun izravnjanja

Aktiva	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara		
Investicije	52.144	54.075	53.774
Zaliha	1.610	9.701	12.439
Dužnici	—	1.987	4.809
Gotovina	40	103	109
Gubitak sa prenosom	792	792	719
Pasiva			
Glavnica	10.000	10.000	10.000
Rezervni fond	193	193	205
Poverioci	44.387	56.326	61.300
Prenosne pozicije	6	25	34
Čista dobit	—	115	312
Zbir bilansa	54.586	66.659	71.850

Račun gubitka i dobitka

Rashodi			
Admin. troškovi	29	—	—
Opšta režija	10	—	—
Opšta režija i kamate	—	2.739	4.015
Troškovi zastupnika	—	178	629
Osiguranje i porez	—	122	177
Amortizacije	—	1.029	688
Dubioze	—	—	83
Gubitak fabrikacije	70	—	—
Gubitak prenos	683	792	719
Čista dobit tek. god.	—	115	312
Prihodi			
Prenos dobitka	683	792	719
Bruto dobitak	—	4.183	5.905
Gubitak tek. god.	109	—	—
Zbir prihoda ili rashoda	792	4.975	6.624

Zbir bilansa krajem 1935 iznosi 71,85 miliona. Prošle godine je porastao za preko 5 miliona, a prethodne za preko 12 miliona dinara. U pasivi imamo samo dve važnije pozicije: glavnica i poverioce. Glavnica je ostala nepromenjena sa 10 miliona. Rezervni fond iznosi oko 200 hiljada dinara. Poverioci su porasli sa 44 miliona u 1933 na 61,3 miliona krajem 1935. To je u vezi s povećanjem zaliha i dužnika u aktivi.

Krajem 1933 preduzeće nije imalo uopšte dužnika. U 1934 oni su bili nešto ispod 2 miliona, a krajem 1935 godine 4,8 miliona dinara. Ove promene kod dužnika izazvane su prvenstveno osnivanjem sanitetskog odeljenja. Preduzeće se bavi i državnim isporukama, i mora izvesno vreme da čeka na naplatu svojih potraživanja. Zalihe krajem 1933 iznosile su samo 1,61 milion dinara; krajem 1934 porasle su na 9,7 miliona, a u 1935 na 12,4 miliona. Porast zaliha sirovina i gotove robe je prirodna posledica proširenja proizvodnje i nešto boljeg poslovanja.

Na bolje poslovanje ukazuje i porast bruto dobitka sa 4,18 miliona u 1934 na 5,9 miliona u 1935 godini. U 1933 nije bilo uopšte bruto dobitka, već je fabrikacija završena s gubitkom od 70 hiljada dinara.

Ako razgledamo rashode, vidimo da su kamate i opšti režijski troškovi porasli sa 2,74 miliona u 1934 na 4,01 miliona u 1935. Dosta su porasli i troškovi zastupnika, kao i isplate za osiguranje i porez. I to je u vezi s proširenjem proizvodnje.

1932 godina je zaključena s gubitkom od 683 hiljade dinara. U 1933 gubitak je porastao za daljih 109 hiljada, na 792 hiljade dinara. Poslednje dve godine završene su sa dobitkom, i to 1934 sa dobitkom od 115 hiljada, a 1935 godina sa dobitkom od 312 hiljada dinara. Ako se od gubitka iz ranijih godina oduzme čista zarada iz 1935, ostaje gubitak

od 407 hiljada. Kako se ove godine poslovanje uglavnom povoljno razvijalo, treba očekivati da će se čistom zaradom iz 1936 potpuno ili bar najvećim delom eliminisati i taj ostatak gubitka iz ranijih godina.

VELIKOKIKINDSKA CENTRALNA ŠTEDIONICA D. D., VELIKA KIKINDA

Za Velikokikindsku centralnu štedionicu 1935 godina bila je jubilara. To joj je dvadeset i peta poslovna godina. Ovaj ugledni provincijski novčani zavod osnovan je početkom 1911 godine. Prvobitna glavnica iznosila je 250 hiljada kruna. Krajem 1918 ona je povišena na 500 hiljada, a 1921 godine na 1,5 miliona kruna i odmah pretvorena u 375 hiljada dinara. U 1923 godini glavnica je opet povišena na 750 hiljada dinara, 1924 godine na 1,5 miliona, a 1928 godine na 3 miliona dinara, koliko iznosi i danas. Za bančinu ekspanziju i razvoj njezinog poslovanja bila je naročito značajna fuzija sa Velikokikindskom trgovačkom i kreditnom bankom, koja je izvršena u 1924 godini.

Inače, jasno je da je za vreme od 25 godina korisne privredne delatnosti i Velikokikindska centralna štedionica morala da naiđe na razne smetnje. Ali treba podvući da je ona, zahvaljujući veoma sposobnoj upravi, sopstvenom snagom uspela da sjajno savlada sve teškoće i da daje nepromenjeno zadovoljavajuće rezultate. Pored početnih teškoća, koje su bile u vezi sa osnivanjem i organizacijom prvih poslova, zavod je uspešno izdržao nestašicu u novcu izazvanu Balkanskim ratom, održao se za vreme dugotrajnog svetskog rata, preživio je 1 i po godišnji posleratni sekvestar i prošao je kroz sve teškoće opšte svetske krize koja evo traje već šestu godinu. Kao i sve druge banke, i Centralna štedionica imala je da se bori poslednjih godina sa ogromnim neprilikama, koje su nastale kao posledica panike ulagača, privredne depresije, opadanja prihoda seljačkih gazdinstava, smanjenja vrednosti zemljišta, zakonske zaštite zemljoradnika, osetljivijih poreza i prireza itd. Ona je u najužoj meri povezana sa sudbinom našeg seljaka, kao što je to slučaj kod svih lokalnih provincijskih banaka. A u Vojvodini ta se povezanost i međusobna zavisnost seljaka i banaka oseća u još jačoj meri.

Pa ipak, Velikokikindska centralna štedionica je jedan od malobrojnih novčanih zavoda naše zemlje, koji se u toku petogodišnje bankarske i kreditne krize nisu nikako koristili zaštitom. Ona je svojim obavezama odgovarala uvek na vreme i u celosti, tako da njena uprava u svom poslednjem 25 poslovnom izveštaju sa ponosom ističe, da Centralna štedionica spada u red onih zavoda koji su u stanju da i u današnjoj teškoj situaciji osiguraju bezbednost njemu poverenom kapitalu. Doduše, i ona je poslednjih godina morala isplatiti znatne iznose ulagačima, ali obim ovih isplata — blagodareći velikoj likvidnosti njene aktive — nije premašao njenu sposobnost. S obzirom na sigurnost i bonitet zavoda, poverenje ulagača se naglo vraća, a priticaj novih uloga je toliki, da je na primer u 1935 godini obrtni kapital štedionice pao samo za 100 hiljada dinara, iako su svi zahtevi njenih ulagača, starih i novih, u toku cele godine tačno i bez prepreke zadovoljavani.

Glavne bilansne pozicije za četiri poslednje godine ovako izgledaju:

Račun izravnjanja

Aktiva	1932	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara			
Gotovina	388	323	243	542
Narodna banka	868	280	368	217
Poštanska štedionica	357	22	80	238
Potraž. kod banaka	1.294	440	420	557
Ukupno	2.908	1.065	1.112	1.554

Menice	16.079	15.498	14.880	14.980
Dužnici po tek. rač.	6.373	5.955	5.685	5.056
Hipotekarni zajmovi	700	—	—	—
Hartije od vrednosti	410	385	312	307
Devize i valute	109	78	40	33
Inventar	1 din.	1 din.	1 din.	1 din.

Pasiva

Glavnica	3.000	3.000	3.000	3.000
Fondovi	1.250	1.300	1.330	1.360
Ulozi na knjižice	18.509	15.525	14.240	13.747
Ulozi po tek. rač.	2.474	1.668	2.159	2.611
Poverioci	12	9	12	17
Reeskont	855	1.221	1.034	941
Razna pasiva	134	78	75	74
Dobit	344	180	180	180
Zbir bilansa	26.578	22.981	22.030	21.930
Dividenda	8%	4%	4%	4%

Račun gubitka i dobitka**Rashodi**

Kamata	1.381	980	753	609
Porezi i prirezi	386	235	100	128
Plate	360	266	239	227
Troškovi	121	90	103	96
Otpisi nenapl. potraž.	136	182	128	70
Čista dobit	347	180	180	180

Prihodi

Kamata	1.687	1.297	1.121	1.085
Provizije i razni prih.	1.038	635	380	224
Prenos dobiti	1	1	2	1
Zbir prihoda ili rashoda	2.727	1.933	1.502	1.310

Zbir bilansa odnosno obrtni kapital krajem 1935 iznosi 21,93 miliona prema 22,03 miliona u 1934. Krajem 1930 godine, pre bankarske krize, zbir bilansa je iznosio 32,94 miliona. Dakle, za vreme bankarske krize zbir bilansa je smanjen tačno za 11 miliona dinara, odnosno za jednu trećinu. Najjače smanjenje bilo je u 1932 godini, za 4,87 miliona, zatim u 1933 godini — za 3,6 miliona. U 1934 godini opadanje obrtnog kapitala iznosi 950 hiljada, a u 1935 godini samo 100 hiljada dinara, što takođe dokazuje da se prilike sve više normalizuju i popravljaju.

Sopstvena sredstva, ne uzimajući u obzir godišnju čistu zaradu štedionice, porasla su za 4,1 miliona krajem 1930 na 4,36 miliona u 1935 godini. Od toga otpada na glavnica 3 miliona, a na fondove 1,36 miliona dinara. Tuda sredstva iznosila su krajem 1930 godine 27,75 miliona i svedena su na 17,32 miliona u 1935. Kod Velikokikindske centralne štedionice »poverioci« nisu nikada igrali neku naročitu ulogu, a tako isto ni reeskont. Prema tome gotovo celo smanjenje obrtnog kapitala izazvano je smanjenjem uloga. Ovi su iznosili (u milionima dinara):

1930	1931	1932	1933	1934	1935
26,34	25,30	20,98	17,19	16,40	16,36

Kao što se vidi, odliv uloga je gotovo sasvim prestao već u 1933 godini. Krajem 1934 kod ukupnih uloga od 16,4 miliona nalazilo se 2,1 miliona dinara novih uloga na štedne knjižice i 500 hiljada dinara novih uloga po tek. računima. U toku 1935 isplaćeno je iz starih uloga oko 2,5 miliona, a višak uplata nad isplatama po novim ulozima iznosio je po prilici isto toliko. To znači da u 1935 kod ukupnih uloga od 16,36 miliona otpada nešto iznad 5 miliona dinara na nove uloge.

Isplate uloga izvršila je Velikokikindska centralna štedionica isključivo sopstvenom snagom, dakle smanjujući aktivu. Menice u koje je krajem prošle godine bilo plasirano

skoro 70% obrtnog kapitala postepeno su reducirane sa 17,83 miliona u 1930 na 14,88 miliona u 1934 godini. Prošle godine one su opet porasle za 100 hiljada, na 14,98 miliona dinara. Dužnici po tekućim računima pali su sa 11,83 miliona u 1930 na 5,05 miliona dinara u 1935. Oni su, dakle, više nego prepolovljeni. Smanjenje u 1935 iznosi 600 hiljada. Hipotekarni zajmovi koji su ranije iznosili 700 hiljada dinara u celosti su likvidirani već u 1933 godini. Kod ostalih pozicija u aktivni promene su neznatne. Jedino treba spomenuti da su prošle godine ukupna raspoloživa likvidna sredstva porasla za 440 hiljada, na 1,55 miliona dinara.

Zbog obaranja kamatnih stopa i smanjenja obrtnog kapitala bilo je neizbežno i smanjenje bruto prihoda. Prihod od kamate pao je sa 2,07 miliona dinara u 1930 na 1,08 miliona u 1935. Inače smanjenje u 1935 u odnosu na prethodnu godinu iznosi samo 36 hiljada dinara. Opadanje provizije i prihoda od kamata je ogromno. Sa 1,32 miliona u 1930 oni su bili porasli na 1,41 miliona u 1931, ali su posle toga stalno opadali i u 1935 iznose samo 224 hiljade dinara. Svi rashodi su takođe znatno komprimirani, ali je bilo potpuno nemoguće reducirati ih u meri u kojoj su opadali prihodi. Zbog toga je i čista dobit opala sa 805 hiljada u 1930 na 180 hiljada dinara u 1933 godini. U 1934 i 1935 čista dobit iznosi takođe po 180 hiljada dinara godišnje. Već treću godinu ona se ova-ko deli: na ime 4% dividende 120 hiljada, rezervnom fondu 30 hiljada, tantijema 27 hiljada, za dobrotvorne svrhe 2 hiljade, a po 1 hiljada dinara prenosi se na novi račun.

U upravnom odboru su g. g.: d-r Lajoš Žiroš, pretsednik; Gavra Budišin, d-r Pavle Lazić, d-r Svetislav Mihajlović, Nika Milić, Vilim Rajh, d-r Pavle Rot, Uroš Sandić i Leopold Volf, članovi. U nadzornom odboru su gospoda: Fridoš Brenner, Laza Budišin ml., Milić Komnenović, Julije Lev i Milan Pecić. Generalni direktor je g. Maksa Gutman.

Сваки напредак у производњи и употреби, све знање и сва искуства, што су их од године 1866 стекли специјалисти наше организације која обухвата цео свет, примењују се код фабрикације

наших

GARGOYLE

МАЗИВА

и дају им онај квалитет, који гарантује сигуран и економичан погон.

STANDARD — VACUUM

Oil Company of Jugoslavia Inc.

ЗАГРЕБ БЕОГРАД